

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116206939
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4116206939.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35724803, zast. Remedium Legal, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 53255739, proti žalovanej: A. A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. X, D. A., o zaplatenie sumy 66 143,71 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra, č. k. 15C/134/2016-786 zo dňa 6. októbra 2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd návrh žalobcu na zmenu subjektu na strane žalobcu zamietla.
II. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. potvrdzuje.
III. Odvolací súd napadnutý výrok III. o trovách konania mení tak, že žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 46%.
IV. Odvolanie žalobcu voči výroku IV. týkajúceho sa zamietnutia vzájomnej žaloby a voči súvisiacemu výroku V. o trovách konania odmieta.
V. Výrok VI. o vrátení súdneho poplatku žalobcovi odvolací súd zrušuje.
VI. Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Predmetnou žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 16.3.2016 sa žalobca domáhal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť 92 128,18 eura, riadny úrok vo výške 283,13 eura do 29.2.2016, riadny úrok vo výške 4,99% ročne zo sumy 92 128,18 eura od 1.3.2016 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 12,80 eura do 29.2.2016 a úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 92 128,18 eura od 1.3.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril úverovú zmluvu k č. účtu XXXXXXXX/XXXX a poskytol jej medziúver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL v sume 106.220,54 eura pri úrokovej sadzbe 4,99 % p.a. Žalovaná však poskytnutý úver nesplácala, preto bola písomnou výzvou upozornená na úhradu celého zostatku úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná nerešpektovala ani túto písomnú výzvu, žalobca ju požiadal dňa 30.04.2013 o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 92.128,18 eura. Po termíne o okamžité splatenie úveru došlo zo strany žalovanej k čiastočnej úhrade dlžnej sumy v jednotlivých splátkach.

1.2 Podaním zo dňa 11.1.2018 žalobca súdu prvej inštancie oznámil, že došlo k čiastočnému uspokojeniu uplatnenej pohľadávky, a to dňa 6.10.2017 peňažným plnením vo výške 33.311,70 eura. Táto úhrada bola započítaná najskôr na zaplatenie riadneho úroku vo výške 5.343,83 eura odo dňa 30.4.2013 do dňa 5.10.2017 a úroku z omeškania vo výške 2.754,54 eura odo dňa 30.4.2013 do dňa

5.10.2017. Zvyšná časť inkasovaného plnenia t. j. suma vo výške 25 213,33 eura bola započítaná na úhradu istiny, ktorá sa ponížila na sumu 66 143,71 eura. Na základe uvedeného žalobca vzal žalobu späť ohľadne sumy 25 213,33 eura vrátane príslušných úrokov a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Domáhal sa uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 66 143,71 eura, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 66 143,71 eura od 7.10.2017 do zaplattenia a úrok vo výške 4,99% ročne zo sumy 66 143,71 eura od 7.10.2017 do zaplattenia.

2. V poradí prvým rozsudkom č.k. 15C/134/2016-237 zo dňa 23.1.2018 súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 66 143,71 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 66 143,71 eura od 7.10.2017 do zaplattenia, s úrokom z omeškania vo výške 4,99% ročne zo sumy 66143,71 eura od 7.10.2017 do zaplattenia, a to v pravidelných mesačných splátkach po 600 eur mesačne splatných vždy do 28 dňa každého mesiaca počnúc dňom 28.2.2018 do zaplattenia, pod stratou výhody splátok pre prípad nezaplattenia čo i len jednej z nich. Ďalším výrokom súd konanie ohľadne sumy 25 231,33 eura vrátane príslušných úrokov zastavil. Žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania vo výške 100%.

3. Proti rozsudku podala odvolanie žalovaná, a to voči vyhovujúcemu výroku. Odvolací súd uznesením č.k. 7Co/293/2018-329 zo dňa 30.12.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to predovšetkým z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

4.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 20.04.2022 zamietol (I.). Výrokom II. žalobu zamietol. Výrokom III. žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom v rozsahu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Ďalším výrokom IV. vzájomnú žalobu žalovanej zamietol. V konaní o vzájomnej žalobe žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal (V.) . Nakoniec žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 39,80 eur, po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom Slovenská pošta, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica (VI.).

4.2 Súd prvej inštancie poukázal na zistený skutkový stav, z ktorého vyplynulo, že dňa 18.10.2007 žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili na základe Zmluvy o úvere č. 25525479 zmluvu o medziúvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej medziúver vo výške 3.200000 Sk (106220,54 eur). Žalovaná sa zaviazala zaplatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 22400,- Sk pri úrokovej sadzbe vo výške 4,99 % ročne. Doba trvania medziúveru je 8,16 rokov. Poslednou výzvou na úhradu zo dňa 21.3.2013 žalobca upozornil žalovanú, že vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko neuhradila dlžné splátky vo výške 3901,39 eura, pričom lehotu určil do 15.4.2013. Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 30.4.2013 žalobca oznámil žalovanej, že ku dňu 30.4.2013 nastala mimoriadna splatnosť celého úveru a žalovanú vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 92128,18 eura. Zásielka s oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaná prevzala dňa 7.5.2013.

4.3 Žalovaná písomným podaním zo dňa 13.5.2021 podala v konaní vzájomnú žalobu, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti a neprijateľnosti konkrétne špecifikovaných zmluvných podmienok zmluvy.

4.4 V priebehu sporu došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu a vznoseniu námietky, že žalobca nie je aktívne legitimovaným, preto sa najskôr súd zaoberal otázkou, či žalobca je aktívne legitimovaným v tomto spore. Touto otázkou sa súd zaoberal aj z dôvodu, že samotný žalobca podaním zo dňa 31.8.2022 uviedol, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto sporu na neho nebola postúpená a preto nie je žalobcom v tomto konaní. Zároveň uviedol, že k pripusteniu zmeny strany sporu na strane žalobcu nemalo dôjsť. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán sporu vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten zo strán sporu, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje.

4.5 Súd prvej inštancie po preskúmaní predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky, ako aj s poukazom na vyjadrenie žalobcu, že nie je aktívne legitimovaným v tomto spore, dospel k záveru, že k postúpeniu pohľadávky nedošlo, a preto žalobca nie je aktívne legitimovaným v tomto spore a žalobu je potrebné zamietnuť. Konštatovanie žalobcu, že súd má napraviť daný stav je nelogický, nakoľko bol to samotný žalobca, ktorý dal súhlas s postúpením pohľadávky na neho a rovnako na pojednávaníach neustále argumentoval, že je aktívne legitimovaným v spore. Žalobca na následné pojednávania, kde by vysvetlil,

z akého dôvodu po predchádzajúcich vyjadreniach sa necíti vo veci aktívne legitimovaným, sa nedostavil a žiadal o nápravu. Súd zdôraznil, že z procesného hľadiska pripustil zmenu strany sporu, ale skúmanie či je nositeľnom hmotnoprávných práv je až výsledkom dokazovania a zhodnotenia v záverečnom rozhodnutí. Ako bolo vyššie uvedené súd zastal názor, že žalobca nie je nositeľnom hmotnoprávných práv a preto nie je ani aktívne legitimovaným v spore.

4.6 Následne súd prvej inštancie zamietol aj vzájomnú žalobu žalovanej, a to z dôvodu, že žalovaná sa podanou žalobou domáhala určenia neprijateľných podmienok v zmluve, pričom postúpením pohľadávky sa zároveň zmenil aj subjekt voči ktorému táto vzájomná žaloba smerovala, a keďže žalobca nie je aktívne legitimovaným v konaní o zaplatenie sumy, nemôže byť ani pasívne legitimovaným v konaní o vzájomnej žalobe, nakoľko tieto konania spolu súvisia a neprijateľných podmienok sa domáhať môže iba voči nástupcovi. Z uvedeného dôvodu, keď vo vzťahu k vzájomnej žalobe nie je žalobca v postavení žalovaného nositeľom hmotnoprávných povinností, súd vzájomnú žalobu zamietol.

4.7 Pokiaľ išlo o návrh žalobcu na prerušenie konanie do skončenia konania o neplatnosti dražby, súd prvej inštancie predmetný návrh zamietol, nakoľko žalobca nie je aktívne legitimovaným v tomto spore, a teda v spore nemá oprávnenie navrhovať prerušenie konania. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej ktorá mala plný úspech vo veci priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. O nároku na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe súd rozhodol podľa § 257 CSP a žalobcovi, ktorý mal plný úspech vo veci proti žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko súd vzhladol okolnosti hodné osobitného zreteľa, keď žalovaná nespôsobilá zamietnutie vzájomnej žaloby z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalobcu, ale bol to práve žalobca, ktorý vyjadril súhlas s postúpením pohľadávky, pričom na pojednávaní dňa 22.3.2022 naďalej trval na tom, že žalobca je aktívne legitimovaným v tomto spore a že pohľadávka v prílohe zmluvy o postúpení pohľadávky vykazuje nulu len v dôsledku toho, že v dražbe bol vydražený byt, a teda predmetná pohľadávka by bola za okolností, kedy by dražba nebola napadnutá neplatnosťou dražby, už uhradená. Z uvedeného dôvodu, súd prvej inštancie žalobcovi v konaní o vzájomnej žalobe náhradu trov konania nepriznal.

5.1 Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a to výroky II., III., IV., V. dôvodiac, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5.2 V prvom rade žalobca poukazuje na nesprávny procesný postup konajúceho súdu, ktorý napriek návrhu žalobcu o odročenie pojednávania vytyčeného na deň 06.10.2022 vo veci konal a na tomto pojednávaní rozhodol. Žalobca pred pojednávaním dňa 06.10.2022 totiž zaslal súdu Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, v ktorom konajúci súd žiadal o odročenie pojednávania za účelom nápravy nesprávneho procesného postupu a doplnenia listinných dôkazov. Uvedené skutočnosti boli s ohľadom na nariadené pojednávanie o 09:30 hod. konajúcejmu súdu oznámené aj telefonicky. Žalobca rozporuje takéto tvrdenia súdu nakoľko ako vyplýva z písomných podaní žalobcu, obsahom ospravedlnenia bola žiadosť o odročenie pojednávania, s ktorou sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal, čím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Vo vzťahu k časovému hľadisku zaslania ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní, resp. návrhu na odročenie pojednávania, žalobca pre úplnosť dáva odvolaciemu súdu do pozornosti, že zo strany konajúceho súdu došlo k zmene času nariadeného pojednávania z 13:05 hod. na 09:30 hod. len deň pred pojednávaním, a to telefonicky.

5.3 Žalobcovi tiež namietal, že z rozhodnutia nie je zrejmé, na základe akej skutočnosti súd uzavrel, že k postúpeniu pohľadávky z postupcu na žalobcu nedošlo, nakoľko jeho záver v tomto smere je nepreskúmateľný. Konajúci súd neuviedol žiadnu skutočnosť, z ktorej by mal preukázať, že nedošlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Napriek tomu, že súd v odôvodnení konštatoval, že po posúdení Zmluvy o postúpení pohľadávok dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, tak neuviedol jedinú skutočnosť, ktorá by tento záver podporovala, a to osobitne s poukazom na to, že aktívna vecná legitímácia je hmotnoprávne postavenie, ktoré súd skúma bez ohľadu na námietky strán sporu. V tomto smere poukázal na nález Ústavného súdu SR so sp. zn. III. ÚS 107/07 zo dňa 30.10.2007 a sp. zn. IV. ÚS 14/07 zo dňa 17.05.2007. Považoval za ústavne neakceptovateľné, aby súd

dôvod zamietnutia žaloby žiadnym spôsobom neodôvodnil, tak ako v prejednávanom prípade, kedy súd len konštatoval jeho záver, že uplatnená pohľadávka nebola z postupcu na žalobcu postúpená.

Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že pokiaľ ak súd prvej inštancie zamietol podanú žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, potom poprel svoj vlastný právny záver vyjadrený v uznesení, č. k. 15C/134/2016-596 z 16.02.2022, ktorým pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., vstúpil žalobca. Dôvodil, že je vylúčené, aby súd vyhovel návrhu na zmenu žalobcu, či žalovaného (napr. z dôvodu postúpenia pohľadávky) a následne už s novým žalobcom žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej, či pasívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že k postúpeniu nedošlo.

Žalobca podporne poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo 57/2020 zo dňa 29.09.2021. Uviedol, že v zmysle tohto uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo povinnosťou súdu pri rozhodovaní o zmene strany sporu posúdiť, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z postupcu na žalobcu už pri rozhodovaní o návrhu na zmenu strany sporu, čo však konajúci súd neurobil, čím nesprávnym procesným postupom znemožnil stranám sporu, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ak však súd uvedené uznesenie vydal a rozhodol, že má preukázané platné postúpenie pohľadávky na žalobcu, potom je svojím právnym názorom viazaný a je neprípustné, aby napokon dospel k záverom o tom, že k postúpeniu pohľadávky vôbec nedošlo a tým aj nedôvodnosti podanej žaloby. Len pre úplnosť žalobca v tomto bode uvádza, že nespochybňuje záver súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, avšak súd uvedený záver žiadnym spôsobom neodôvodnil a preto žalobcovi nie je zrejmé, akým spôsobom dospel súd k tomuto záveru.

5.4 K výroku III. o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanej, žalobca poukázal na skutočnosť, že v konaní vzal čiastočne žalobu späť v dôsledku úhrady sumy spolu vo výške 33.311,70 eur žalovaným, a to po podaní žaloby dňa 06.10.2017. Súd vo svojom rozsudku č. k. 15C/134/2016-237 zo dňa 23.01.2018 konanie o zaplatenie 25.231,33 eur vrátane príslušných úrokov zastavil, pričom tento výrok súdu je právoplatný. Žalobca má za to, že v zastavenej časti konania žalovaný procesne zavinil zastavenie konania a súd mal preto v tejto časti žalobcovi priznať nárok na náhradu trov konania, resp. rozhodnúť o pomere úspechu v konaní aj s ohľadom na zastavenie konania, ktoré procesne zavinil žalovaný úhradou dlhu až po podaní žaloby.

5.5 Súd prvej inštancie v časti výroku IV. a V. napádaného rozsudku rozhodoval o vzájomnej žalobe žalovaného voči postupcovi, predmetom ktorej bolo určenie neprijateľných zmluvných podmienok. S ohľadom na vyššie uvedené žalobca dôvodil, že uznesením č. k. 15C/134/2016-596 zo dňa 16.02.2022 došlo len k zmene žalobcu v konaní o zaplatenie sumy 92.128,18 eur s príslušenstvom – tak ako to vyplýva aj z obsahu tohto uznesenia, avšak žalovaným v konaní o vzájomnej žalobe ostal žalovaným stále postupca, tak ako ho označil vo vzájomnej žalobe žalovaný. Žalobca zastal názor, že žalovaný ako žalobca v konaní o vzájomnej žalobe nepodal návrh na zmenu strany sporu a jeho žaloba smerovala výlučne voči postupcovi, a preto nebolo možné žalobcu považovať za žalovaného v konaní o vzájomnej žalobe, čím súd rozhodol voči nesprávnemu subjektu, a teda v konaní absentuje účasť postupcu ako žalovaného v konaní o vzájomnej žalobe. Záverom žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP v spojení s ust. § 390 písm. a) a b) CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu v celom rozsahu a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6.1 Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že súd riadne odôvodnil svoje rozhodnutie, vysporiadal sa so skutočnosťami a dôkazmi a neodňal žalobcovi právo ani nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Počas celého konania, odkedy vstúpil EOS KSI Slovensko, s.r.o. do konania na základe postúpenia pohľadávky, rovnako už na pojednávaní 22.03.2022, kde žalovaná rozporovala toto postúpenie a pohľadávku a žalobca tvrdil, že mu bola pohľadávka postúpená platne a rovnako aj od 31.08.2022, kedy zaslal ospravedlnenie neúčasti a žiadal o odročenie pojednávania za účelom „procesnej nápravy vzniknutej situácie“ a predloženia listinných dôkazov, mal žalobca možnosť súdu vyjadriť sa a predložiť listinné dôkazy k svojim tvrdeniam až do 06.10.2022. Žalobca mal dostatok času na doplnenie listinných dôkazov, ktoré z vlastného rozhodnutia nijak súdu nedoplnil a opakovane žiadal súd o odročenie pojednávania bez vážneho dôvodu.

6.2 K námietkam žalobcu ohľadom výroku II. o zamietnutí žaloby žalovaná uviedla, že žalobca najskôr tvrdil, že bola postúpená pohľadávka a následne, že pohľadávka postúpená nebola. Považovala za nemysliteľné, aby tak dôležitý krok, akým je postúpenie pohľadávky bol bez povšimnutia, bez prípravy zmluvy, bez jej preštudovania, súhlasu s jej obsahom a jej podpísaním zmluvnými stranami a aby právny zástupca – advokátska kancelária si nebola vedomá, čo koná a čo predkladá súdu. Súd z

procesného hľadiska pripustil zmenu na strane žalobcu, kde za preukázanie postúpenia pohľadávky mal zmluvu o postúpení pohľadávky a súhlas postupníka. Súd neskúma výšku pohľadávky (v prípade výšky peňažného dlhu výšku tohto dlhu), nakoľko by išlo o rozhodnutie o pohľadávke (o výške peňažného dlhu) ešte pred skončením súdneho konania.

6.3 K odvolaniu žalobcu voči výroku III. žalovaná uviedla, že Wustenrot stavebná sporiteľňa 30.04.2013 zosplatnila medziúver a vyúčtovala celkovú dlžnú sumu na 92.128,18 €. Na túto dlžnú sumu podala Wustenrot stavebná sporiteľňa, a.s. 16.03.2016 žalobu -platobný rozkaz na zaplatenie, pričom absolútne nevzala do úvahy jej úhradu splátok od zosplatnenia 30.04.2013 do podania žaloby 16.03.2016 vo výške 26.190 €, ktorú mala od zosplatnenej sumy medziúveru odpočítať. Následne po podaní žaloby 16.03.2016 do 23.01.2018 (rozsudok) bolo uhradené jej splátkami 9.600 €, žalobca realizoval dražbu bytu 25.09.2017 v sume 37.200 € (z ktorej si WSS započítala 33.311,70 € dňa 06.10.2017). Rovnako ani na realizovanie dražieb jej bytu a domu, ktoré žalobca realizoval a ktorými si započítal uhradenie dlžnej sumy nemala žiaden vplyv podaná žaloba, nakoľko žalobca začal realizáciu záložného práva dňa 27.02.2014, čo bolo pred podaním žaloby, na čo nemala vôbec vplyv podaná žaloba 16.03.2016. Uviedla, že ona nemohla procesne zaviniť zastavenie konania, nakoľko jej splácanie a realizované dražby žalobcom neboli realizované z dôvodu žiadneho súdneho konania, ale z dôvodu, že splácala zosplatnený úver od 30.04.2013 v splátkach, ktoré stanovil žalobca, žalobca tieto splátky prijímal a bol to žalobca, ktorý oznámil realizáciu záložného práva pred podaním žaloby a následne tieto dražby realizoval napriek jej splácaniu a započítavaniu si všetkých splátok až po niekoľkých rokoch.

6.4 Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu voči výrokom IV. a V. poukázala na zmätočné konanie žalobcu, keď na strane žalobcu je žalobca svojim konaním menený a vzápätí v krátkom čase popieraný. Žalovaná sa tak dostala do situácie, kde v dôsledku konania žalobcu, ktoré je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti sa podstatne narušilo jej rozhodovanie, a ktoré jej bránilo vzhľadom na zmätočnosť a neurčitost' tejto situácie urobiť akékoľvek rozhodnutie v súvislosti s označením žalobcu/ zmenou žalobcu (ako žalovaného vo vzájomnej žalobe). Ak by zostal označený vo vzájomnej žalobe ako žalovaný pôvodný žalobca Wustenrot stavebná sporiteľňa, a.s., EOS KSI Slovensko, s.r.o. (postupník) by argumentoval, že už Wustenrot stavebná sporiteľňa, a.s. nie je aktívne legitimovaný žalobca a tým nie je pasívne legitimovaný ako žalovaný z dôvodu platného postúpenia pohľadávky. Ak by vo vzájomnej žalobe ako žalovaného označila EOS KSI Slovensko, s.r.o., argumentoval by, že mu nebola platne postúpená pohľadávka, nie je aktívne legitimovaný žalobca a tým aj pasívne legitimovaný žalovaný zo vzájomnej žaloby. Záverom žalovaná navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Nitra vo všetkých svojich výrokoch a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

7. Dňa 11.11.2022 bol súdu prvej inštancie doručený návrh žalobcu na zmenu subjektu konania na strane žalobcu, v ktorom uviedol, že na základe Dodatku č. 2 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 19.01.2022, sa zmluvné strany dohodli na vyňatí postúpenej pohľadávky vzniknutej titulom Úverovej zmluvy č. XXXXXXXX/XXXX uzavretej medzi postupcom a dlžníkom: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X, D. A., zo zoznamu pohľadávok vrátane jej príslušenstva a všetkých práv s ňou spojených. Vyššie uvedený Dodatok č. 2 potvrdzuje žalobcom skôr tvrdené skutočnosti, že žalobca sa nikdy nestal veriteľom pohľadávky, ktorá je predmetom súdneho konania (o zaplatenie 92.128,18 eur s prísl.), čo bolo zrejme už zo samotnej Zmluvy o postúpení pohľadávok a jej prílohy s vyčíslením postúpenej pohľadávky. Žalobca sa nemohol stať veriteľom pohľadávky v sume 92.128,18 euro s prísl., keďže nedošlo k prevodu práv a povinností z titulu danej pohľadávky. Veriteľom pohľadávky v sume 92.128,18 eur s prísl. je teda aj naďalej pôvodný žalobca: Wustenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Grösslingova 77, Bratislava. Navrhol preto, aby súd v zmysle ust. § 80 ods. 1 CSP pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu, a to tak, že žalobca – EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 – vystúpi z konania a na jeho miesto vstúpi spoločnosť Wustenrot stavebná sporiteľňa, a.s., Grösslingová 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31 351 026.

8.1 Spoločnosť Wustenrot stavebná sporiteľňa, a.s. dňa 3.10.2023 so sídlom: Digital Park I, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 31 351 026, prostredníctvom svojho advokáta, oznámila odvolaciemu súdu, že súhlasí so vstupom do konania na stranu žalobcu v zmysle § 80 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP v nadväznosti na Dodatok č. 2 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 1.3.2022, ktorý bol uzavretý dňa 20.10.2022 s pôvodným žalobcom a na jeho návrh na zmenu žalobcu zo dňa 9.11.2022.

8.2 K odvolaniu žalobcu uviedol, že v čase v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku (6.10.2022) bol aktívne vecne legitimovaný subjektom pôvodný žalobca (EOS KSI Slovensko, s.r.o.), a to aj napriek

jeho vzájomne si odporujúcim tvrdeniam, ktoré neboli podložené žiadnym relevantným dôkazným prostriedkom. Zdôraznil, že k tzv. „spätnému postúpeniu pohľadávky“ došlo až po vydaní napadnutého rozsudku (dodatok č. 2 k zmluve o postúpení pohľadávok bol uzavretý 20.10.2022). Odhliadnuc od uvedeného, aktuálnym veriteľom žalovanej pohľadávky sa stal pôvodný veriteľ (Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s.), ktorému svedčí aktívna vecná legitímácie v spore, ak odvolací súd pripustí zmenu na strane žalobcu a ktorý bol nesporne aktívne vecne legitímovaný aj v čase podania tejto žaloby. V tejto súvislosti poukázal na právne závery v Uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.1.2018 sp. zn. 1Obo/15/2017 k pôvodnému zneniu § 92 ods. 2 a 3 OSP, ktoré sú plne aplikovateľné aj vo vzťahu k použitiu § 80 CSP. Z týchto dôvodov je preto nutné napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznať žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V opačnom prípade by došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

8.3 K vyjadreniu žalovanej k odvolaniu žalobcu uviedol, že skutkové tvrdenia žalovanej vo vzťahu k domnelému nesplneniu procesných podmienok na strane žalobcu sú vecne nesprávne. Pokiaľ ide o ďalšie skutkové tvrdenia žalovanej, týkajúcej sa sporného právneho dôvodu a výšky žalovanej pohľadávky, tieto tvrdenia považuje za predčasné a právne irelevantné, keďže neboli predmetom dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorý zamietol žalobu iba z procesných dôvodov, a to bez skúmania merita veci samej.

9. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom zamietajúcom výroku ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť a v napadnutom výroku III. o trovách konania zmeniť tak, že žalovanej sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 46%. Odvolací súd odvolanie žalobcu voči výroku IV. o zamietnutí vzájomnej žaloby výroku V. o trovách v konaní o vzájomnej žalobe odmietol. Súvisiaci výrok VI. o vrátení súdneho poplatku žalobcovi bolo potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP.

10. Žalobca podal odvolanie voči výrokom II., III., IV. a V rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda či žalobca je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana sporu subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane je subjektom povinností, ktoré sú predmetom sporu, sa v civilnom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Pokiaľ ide o výrok II. o zamietnutí žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, odvolací súd sa s týmto posúdením súdu prvej inštancie stotožnil. Žalobca predovšetkým namietal, že súd prvej inštancie vôbec neuviedol prečo nebola daná aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu. S týmto tvrdením odvolací súd nesúhlasí, pretože súd prvej inštancie v bode 17. odôvodnenia uviedol hneď v prvej vete, že „Súd po preskúmaní predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky, ako aj s poukazom na vyjadrenie žalobcu, že nie je aktívne legitímovaný mal za to, že k postúpeniu pohľadávky nedošlo a preto žalobca nie je aktívne legitímovaný v tomto spore a žalobu je potrebné zamietnuť.“ Následne súd v tomto odseku vysvetľuje zmätočné konanie žalobcu, ako aj skutočnosti, že súd pripustil zmenu strany sporu z procesného hľadiska a na základe návrhu žalobcu. V bode 23 odôvodnenia súd prvej inštancie následne dopĺňa svoju argumentáciu týkajúcu sa prioritne nároku na náhradu trov konania, v rámci ktorého vysvetľuje dôvody zamietnutia vzájomnej žaloby, ktoré súvisia s nedostatkom pasívnej legitímácie na strane žalobcu a ktorá nesporne súvisí so špecifikáciou pohľadávky v prílohe zmluvy o postúpení pohľadávky. Aj keď je odôvodnenie súdu prvej inštancie značne strohé a stručné, je z neho možné zreteľne pochopiť dôvody zamietnutia žaloby, preto odvolací súd nemohol súhlasiť s námietkou žalobcu, že napadnutý rozsudok je absolútne nepreskúmateľný.

11. Žalobca v tejto časti odvolania namietal, že ak súd prvej inštancie zamietol podanú žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, potom poprel svoj vlastný právny záver vyjadrený v uznesení č. k. 15C/134/2016-596 z 16.02.2022, ktorým pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., vstúpil žalobca. Dôvodil, že je vylúčené, aby súd vyhovel návrhu na zmenu žalobcu, či žalovaného (napr. z dôvodu postúpenia pohľadávky) a následne už s novým žalobcom žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej, či pasívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že

k postúpeniu nedošlo. Ani s týmto posúdením žalobcu sa odvolací súd nestotožnil. Návrhu na zmenu strany sporu možno vyhovieť v prípade, ak sú preukázané formálne podmienky pre takýto postup, teda ak nastala právna skutočnosť, s ktorou zákon spája prevod alebo prechod práva na iný subjekt, ak sa táto právna skutočnosť týka práva alebo povinnosti doterajšej strany sporu a nastala po začatí konania. Súd skúma, či táto právna skutočnosť je spôsobilá mať za následok prechod alebo prevod práva alebo povinnosti, o ktorú v konaní ide. Otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré mali byť prevedené existujú alebo či naozaj boli prevedené na iný subjekt, sa súd zaoberá v rozhodnutí o veci samej. Súd teda v tomto štádiu nie je oprávnený hodnotiť, či sú inak naplnené predpoklady pre takého právne nástupníctvo z pohľadu hmotnoprávnej úpravy.

12. Odvolací súd uvádza, že samotný žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o. v priebehu konania (vyjadrenie zo dňa 20.04.2022) poukazuje na ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že z uvedeného ust. vyplýva, že možnosť postúpenia pohľadávky je zakotvená priamo v zákone a jedinou podmienkou platnosti postúpenia pohľadávky je písomná zmluva o postúpení pohľadávky. Táto podmienka bola v spornom prípade nepochybne naplnená (predložením písomnej zmluvy o postúpení súdu), a teda zastáva názor, že postúpenie pohľadávky bolo realizované platne. Okrem tohto písomného vyjadrenia žalobca po pripustení zmeny žalobcu uznesením súdu prvej inštancie a napriek námietke žalovanej, že k postúpeniu žalovanej pohľadávky nedošlo, keďže z Prílohy k Zmluve o postúpení vyplýva, že predmetom postúpenia nie je istina, zmluvné ani sankčné úroky, zotrval na svojom stanovisku, že k postúpeniu pohľadávky vo výške 92.128,18 eura došlo (pojednávanie zo dňa 22.3.2022 a 3.5.2022). Až v písomnom podaní zo dňa 31.8.2022 – ospravedlnenie účasti na pojednávaní, žalobca prvýkrát uvádza, že nedošlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom sporu, čo je zrejme aj zo zmluvy o postúpení pohľadávok a jej prílohy s vyčíslením postúpenej pohľadávky, a preto nemohlo dôjsť k pripusteniu zmeny na strane žalobcu, teda spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o. sa nemohla stať veriteľom predmetnej pohľadávky v sume 92 128,18 eura s príslušenstvom. Práve z tohto dôvodu žiadal žalobca o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a odročenie pojednávania za účelom procesnej nápravy vzniknutej situácie. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom dňa 06.10.2022 za situácie, keď v konaní vystupoval žalobca a správne posúdil, že tento žalobca nie je v danom spore aktívne vecne legitimovaným, keďže k postúpeniu pohľadávky na tohto žalobcu nedošlo. Ako bolo uvedené vyššie, v odvolaní žalobca argumentoval, že súd prvej inštancie je zodpovedný za to, že pripustil zmenu žalobcu v konaní na základe spornej zmluvy o postúpení pohľadávok. Odvolací súd sa s týmto jeho názorom nestotožnil, pretože práve žalobca je takzvaným pánom sporu a práve jemu bolo priznané dispozičné oprávnenie navrhnúť zmenu žalobcu v konaní. Samotný žalobca tvrdil nielen v návrhu na zmenu strany sporu, ale aj v priebehu ďalšieho konania, že došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky, pričom súdu doručil aj požadované listiny, a na tomto svojom stanovisku zotrval napriek námietke žalovanej, že k postúpeniu nedošlo. Súd prvej inštancie zaoberajúc sa následne námietkou žalovanej, ako aj samotným vyjadrením žalobcu, že k postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom a žalobcom nedošlo, dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Ako už bolo uvedené, tento záver vyplýva nielen z vyjadrenia žalobcu, ale nakoniec aj zo samotnej prílohy k zmluve o postúpení, kde skutočne pri istine, zmluvných úrokoch a sankčných úrokoch je uvedená nula, a iba za poplatky je uvedená suma 5527,50 eura. Nakoniec skutočnosť, že k postúpeniu tejto pohľadávky z pôvodného veriteľa spoločnosti Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., na žalobcu nemohlo dôjsť, potvrdil žalobca aj v samotnom odvolaní.

13. V neposlednom rade žalobca namietal aj nesprávny procesný postup konajúceho súdu, ktorý napriek návrhu žalobcu o odročenie pojednávania vytyčeného na deň 06.10.2022 vo veci konal a na tomto pojednávaní rozhodol. Odvolací súd sa ani s touto námietkou žalobcu nestotožnil. Zo spisu vyplynulo, že žalobca na pojednávaní zo dňa 07.07.2022 zoberal na vedomie termín ďalšieho pojednávania nariadeného na deň 06.09.2022. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 02.09.2022 (čl. 755) žalobca žiadal o odročenie pojednávania za účelom procesnej nápravy týkajúcej sa jeho tvrdenia, že nedošlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky, čo je zrejme aj zo zmluvy o postúpení pohľadávok a jej prílohy. Súd prvej inštancie oznámil žalobcovi, že neakceptuje jeho žiadosť o odročenie pojednávania, avšak z dôvodu, že toto oznámenie žalobcovi nebolo včas doručené, súd na pojednávaní dňa 06.09.2022 toto odročil na deň 06.10.2022 s tým, že účasť žalobcu je nevyhnutná. Dňa 05.10.2022 súd telefonicky kontaktoval právneho zástupcu žalobcu s dopytom, či súhlasí s preložením pojednávania dňa 06.10.2022 z 13,05 hodiny na 9,30 hodiny z dôvodu pracovnej porady zákonnej sudkyne. Právny zástupca žalobcu oznámil, že pojednávania sa nezúčastní, nakoľko sa pridrižiava svojho podania zo dňa 31.08.2022 a týmto ospravedlňuje svoju neúčasť. Následne súd na pojednávaní dňa 06.10.2022 prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a predmetnú vec a rozhodol rozsudkom.

Žalobca dodatočne poslal súdu žiadosť o odročenie pojednávania, ktorá bola však do podateľne súdu doručená až v deň pojednávania o 9,38 hod a zákonnej sudkyňi o 10,16 hod, teda po pojednávaní.

14. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd nemohol súhlasiť s námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Je zrejmé, že žalobca mal priestor riešiť procesnú situáciu, či predložiť súdu prípadné listiny (v zmysle jeho písomného vyjadrenia) odo dňa 07.07.2022 až do 06.10.2022, kedy súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej. K pojednávaniu, ktoré sa konalo dňa 06.10.2022 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu odvolací súd uvádza, že žalobca bol oboznámený s termínom tohto pojednávania odo dňa 12.09.2022, a napriek tomu svoju neúčast' prípadne žiadosť o odročenie pojednávania súdu neoznámil riadne a včas. Až deň pred pojednávaním, keď súd kontaktoval právneho zástupcu žalobcu ohľadom prípadnej zmeny času nariadeného pojednávania, tento oznámil súdu, že sa pojednávania nezúčastní. Samotnú žiadosť o odročenie pojednávania súdu doručil až v deň pojednávania, a to až po jeho začatí, resp. skončení.

15. Odvolací súd sa zaoberal tiež návrhom žalobcu na pripustenie zmeny žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, považuje za nelogický postup žalobcu, ktorý po podaní odvolania doručil súdu návrh na zmenu subjektu konania na strane žalobcu, v ktorom uviedol, že na základe Dodatku č. 2 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 19.01.2022, sa zmluvné strany dohodli na vyňatí postúpenej pohľadávky vzniknutej titulom Úverovej zmluvy č. XXXXXXXX/XXXX uzavretej medzi postupcom a dlžníkom: A. A. B., zo zoznamu postúpených pohľadávok vrátane jej príslušenstva a všetkých práv s ňou spojených. Podľa názoru odvolacieho súdu, žalobca si v tomto prípade odporuje vo svojich tvrdeniach, pretože ak dospel k záveru (rovnako aj súd prvej inštancie), že na žalobcu táto pohľadávka nikdy nebola postúpená, tak nie je možné, aby táto pohľadávka bola vyňatá zo zoznamu pohľadávok špecifikovaných v Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení. Rovnako účelovo pôsobí aj tvrdenie spoločnosti Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. v následnom vyjadrení (zo dňa 3.10.2023 – súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu), že v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku bol aktívne vecne legitimovaným subjektom pôvodný žalobca (EOS KSI Slovensko, s.r.o.), a to aj napriek jeho vzájomne si odporujúcim tvrdeniam, pričom k tzv. „spätnému postúpeniu pohľadávky“ došlo až po vydaní napadnutého rozsudku (dodatok č. 2 uzavretý 20.10.2022). Odvolací súd má za zrejmé, že žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako aj pôvodný žalobca Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. sa snažia napraviť ich vlastné pochybenie pri prevode spornej pohľadávky, keď obe spoločnosti mali za to, že došlo k prevodu tejto pohľadávky na EOS KSI Slovensko, s.r.o., na základe toho požiadali o pripustenie zmeny na strane žalobcu, v priebehu konania dospeli k poznaniu, že v skutočnosti táto pohľadávka postúpená nebola a nakoniec sa tento stav snažia „napraviť“ vyňatím pohľadávky zo zoznamu postúpených pohľadávok. Ako už uviedol odvolací súd, pred súdom prvej inštancie bolo nesporne preukázané, že predmetná pohľadávka nebola predmetom postúpenia v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.01.2022, preto nie je možné nepostúpenú pohľadávku vyňať zo zoznamu pohľadávok. V zmysle prílohy k Zmluve o postúpení (čl. 590) bol predmetom postúpenia iba súdny poplatok vo výške 5.527,50 eur, ktorá výška súhlasí s vyrubeným súdnym poplatkom v tomto konaní pre pôvodného žalobcu Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. (čl. 30). Dodatok č. 2 k Zmluve o postúpení pohľadávok preto odvolací súd považoval za neplatný. Z tohto dôvodu odvolací súd nemohol vyhovieť návrhu na zmenu žalobcu v zmysle § 80 ods. 1 CSP v odvolacom konaní, preto ho ako neopodstatnený zamietol. Procesné nástupníctvo v odvolacom konaní sa uplatní len, ak – právna skutočnosť, z ktorej je možné odvodiť prechod práva alebo povinnosti, o ktoré v konaní ide, nastala po rozhodnutí súdu prvej inštancie, alebo – takáto právna skutočnosť nastala v konaní na súde prvej inštancie, ale len vtedy, ak na uplatnenie procesného nástupníctva nie je potrebné v odvolacom konaní uvádzať nové skutočnosti alebo dôkazy. Z uvedeného nesporne vyplýva, že neboli splnené podmienky na zmenu žalobcu v odvolacom konaní.

16. S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody odvolací súd považoval rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. za vecne správny a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu voči výroku III., ktorým súd prvej inštancie priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, odvolací súd zastáva názor, že napadnutý výrok nie je správny, a preto je potrebné ho zmeniť. Ako správne poukázal žalobca, tento vzal čiastočne žalobu späť v dôsledku úhrady sumy spolu vo výške 33.311,70 eur, a to po podaní žaloby dňa 06.10.2017. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vo svojom rozsudku č.k. 15C/134/2016-237 zo dňa 23.01.2018 konanie o zaplatenie 25.231,33 eur vrátane príslušných úrokov zastavil. Celková suma 33 311,70 eur bola ešte pôvodným žalobcom získaná v priebehu konania, a to v dôsledku dražby nehnuteľnosti žalovanej. Na základe uvedeného je potrebné konštatovať, že zastavenie konania v časti sumy 25.231,33 eura s príslušenstvom procesne zavinila žalovaná, pretože došlo k splneniu časti dlhu,

ktorého zaplattenia sa domáhal pôvodný veriteľ. Vychádzajúc potom z ust. § 255 CSP, žalovaná mala v konaní len čiastočný úspech, a preto súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní o náhrade trov konania rozhodnúť podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca sa domáhal zaplattenia istiny 92 128,18 eura s príslušenstvom a v priebehu konania došlo k úhrade v časti istiny 25.231,33 eur s príslušenstvom, žalobca mal teda úspech v rozsahu 27%. Žalovaná mala úspech v rozsahu 73%, od ktorého je však potrebné odpočítať úspech žalobcu, preto celkový úspech žalovanej v konaní je v rozsahu 46%. Odvolací súd s poukazom na uvedené zmenil napadnutý výrok III. tak, že žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46%.

18. Žalobca svojím odvolaním napadol aj výrok IV. ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že vzájomná žaloba žalovanej sa zamietá a súvisiaci výrok V., ktorým rozhodol, že v konaní o vzájomnej žalobe žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva. Žalobca argumentoval, že po pripustení zmeny na strane žalobcu nebol pasívne vecne legitimovaný v konaní o vzájomnej žalobe žalovanej, predmetom ktorej bolo určenie neprijateľných zmluvných podmienok úverovej zmluvy. V tomto smere odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu voči výroku IV. je potrebné odmietnuť, pretože ide o výrok rozhodnutia, proti ktorému podala odvolanie neoprávnená osoba v zmysle § 386 písm. b) CSP. Osobou oprávnenou podať odvolanie je v prvom rade tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak odvolanie podala sporová strana, je povinnosťou odvolacieho súdu skúmať, či napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté v jej neprospech. Podmienkou subjektívnej prípustnosti odvolania je existencia ujmy spôsobenej napadnutým rozhodnutím. V danom prípade súd prvej inštancie zamietol vzájomnú žalobu žalovanej voči žalobcovi, to znamená, že napadnutým výrokom bolo rozhodnuté v prospech žalobcu, a preto žalobca nemôže tento výrok napadnúť odvolaním. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu voči výroku IV. ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že vzájomná žaloba žalovanej sa zamietá a súvisiacemu výroku V. o trovách konania odmietol podľa § 386 písm. b) CSP, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

19. Súvisiacim výrokom k odvolaním napadnutého rozsudku je aj výrok VI., ktorým súd prvej inštancie rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 39,80 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. Uvedený výrok súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil. Odvolací súd však ani z obsahu spisu nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by mal byť žalobcovi vrátený súdny poplatok v uvedenej výške, a to s poukazom na § 11 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v ktorom sú uvedené dôvody vrátenia súdneho poplatku. Vzhľadom k tomu, odvolací súd dospel k záveru, že výrok VI. o vrátení súdneho poplatku vo výške 39,80 eur žalobcovi je potrebné zrušiť v zmysle § 389 ods. 1 písm. d.) CSP.

20. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100%.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).